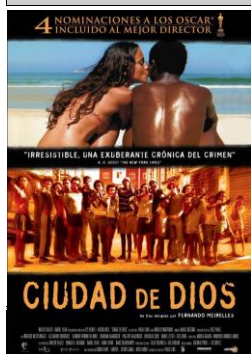

Ciudad de Dios / Cidade de Deus

Direcció: Fernando Meirelles i Kátia Lund

Cinema Ilatinoamericà

Països: Brasil, França i Alemanya (2002)

Fitxa tècnica

Guió Bráulio Mantovani (novel·la: Paulo Lins) **Fotografia** César Charlone **Música** Antonio Pinto, Ed Cortes **Interpretació** Alexandre Rodrigues, Leandro Firmino, Phellipe Haagensen, Douglas Silva, Seu Jorge, Jonathan Haagensen, Matheus Nachtergaele, Jefechander Suplino, Alice Braga, Emerson Gomes, Luis Otávio, Babu Santana, Gero Camilo **Durada** 130 min **Gènere** Drama **Llengües** Portuguès, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

Adaptada de la novel·la de Paulo Lins, retrata el creixement del crim organitzat a Cidade de Deus, un suburbi violent de Rio de Janeiro, entre finals dels anys seixanta fins a principis dels vuitanta. El protagonista de la pel·lícula és aquest barri, un dels més perillosos de la ciutat de Rio. El narrador és el Buscapé, un jove negre massa fràgil i tímid per a una vida criminal però amb prou talent per tenir èxit com a artista i fotògraf. Veiem a través dels seus ulls el desenvolupament de la vida, les baralles, l'amor i la mort dels personatges els destins dels quals s'allunyen i es creuen amb el pas del temps. (El Séptimo Arte)

Crítica

La jungla d'asfalt

Duríssim film brasiler sobre la vida a Cidade de Deus, un dels suburbis més deprimits de Rio de Janeiro. **Fernando Meirelles** parteix d'una novel·la de **Paulo Lins**, que incorpora elements de la seva experiència personal quan vivia entre faveles miserables. Amb múltiples personatges, gairebé tots negres i mulats, molts nens i adolescents, la majoria de menys de 20 anys, el fil conductor és el personatge del Buscapé. A través de la seva mirada en tres temps –finals dels 60, els 70, principi dels 80– assistim a la degradació pel narcotràfic d'una barriada ja per si mateix miserable.

Meirelles roda sense concessions. Ni un mil·ligram de sentimentalisme, res que tranquil·litzi la consciència d'un públic ja per si mateix letàrgic davant les tragèdies del món. Domina un estudiat aire documental. De l'època, narrada amb classicisme, en què el Buscapé és una criatura i encara s'entreveuen en ell i els seus companys vestigis d'innocència, es passa als anys, comptats amb càmera nerviosa, en què es converteix en adolescent, quan la droga campa en llibertat i la violència aconsegueix extrems inaudits. A la pel·lícula hi caben tots els excessos: l'ús d'armes a una edat primerenca, la promiscuïtat sexual, les lleialtats mal enteses, la venjança... I aquí pugnen per sortir alguns trets d'humanitat. Però falten les oportunitats d'alfabetització o aprenentatge d'un ofici, capaces de salvar els que podríem anomenar "infants de l'infern". Només el Buscapé sembla tenir al seu abast una taula de salvació, gràcies a la seva afició a la fotografia. La intenció de Meirelles, que l'espectador miri directament a l'horror, està aconseguida. Encara que sigui de vegades a costa de ferir, la fuetada no deixa indiferent.

Actors de si mateixos

La majoria dels actors són no professionals i coneixedors en carn pròpia del que explica el film, fet que ajuda en gran manera a la credibilitat. El meritori guió de **Bráulio Mantovani** introdueix claredat en una història complicada, el repartiment coral de la qual, amb entrellaçament múltiple de subtrames, es prestava a la confusió.

“Ciudad de Dios”: premis i seleccions principals

74 premis. Els més importants són aquests:

- Premis Bafta 2002: millor muntatge
- Festival internacional de l'Havana 2002: nou premis
- Premis del Cercle de Crítics de Cinema de Nova York 2003: millor pel·lícula estrangera
- Premis de l'Associació de Crítics de Cinema de Toronto 2003: millor pel·lícula estrangera
- Premis British Independent Film 2003: millor pel·lícula estrangera independent
- Premis de l'Associació de Crítics de Cinema de Chicago 2004: millor pel·lícula en llengua estrangera

50 nominacions (entre les quals, a 4 premis Oscar).

Fernando Meirelles i Kátia Lund

Filmografia com a directors

Fernando Meirelles

2019 *Los dos papas*
2014 *Río, te amo* (codirector)
2011 *360. Juego de destinos*
2009 *Som e Fúria: O Filme*
2008 *A ciegas*
2005 *El jardinero fiel*
2002 *Ciudad de Dios* (codirector)
2001 *Domésticas: O Filme*
1998 *Menino Maluquinho 2: A Aventura*
1986 *Olhar Eletrônico*

I també pel·lícules i sèries de TV i curtmetratges

Kátia Lund

2019 *Women of Earth*
2016 *Gira & the Circus of Live* (codirectora)
2016 *Jongo Fever* (codirectora)
2016 *Guti & the Theater of Dreams*
2016 *Movie Magic Motion* (codirectora)
2016 *Bad & the Birdieman* (codirectora)
2014 *Meninos da Vila, A Magia do Santos*
2005 *Todos los niños invisibles* (segment)
2002 *Ciudad de Dios* (codirectora)
1999 *Noticias de una guerra personal*

I també pel·lícules i sèries de TV i curtmetratges

Biografia

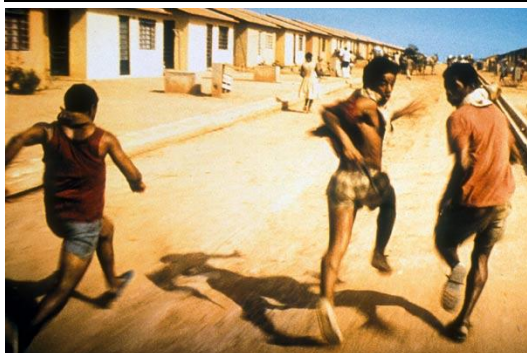
Fernando Ferreira Meirelles és director, productor i guionista brasiler. És conegut per codirigir **Ciudad de Dios**, estrenada el 2002 al Brasil i el 2003 als Estats Units per Miramax Films, que va obtenir elogis de la crítica internacional. Amb el seu treball a la pel·lícula, finalment va ser nominat a l'Oscar al millor director. També va ser nominat al Globus d'Or 2005 al millor director per *El jardinero fiel*, i li va valdre a Rachel Weisz el premi a la millor actriu de repartiment. També va impulsar l'adaptació de 2008 de la novel·la *A ciegas* de José Saramago i la pel·lícula *360*.

Juego de destinos de 2011. El 2019, Meirelles va impulsar i produir la sèrie original d'HBO *Joint Venture* al Brasil i també va impulsar *Los dos papas* per a Netflix.

Kátia Lund. Nascuda a São Paulo, el 1966, va estudiar Literatura Comparada a la Universitat de Brown, als Estats Units, i a finals dels anys 80 va començar a treballar al cinema com a assistent de direcció.

Al llarg dels anys 90 va realitzar anuncis, videoclips i curtmetratges, abans d'assumir la codirecció, juntament amb João Moreira Salles, del documental *Noticias de una guerra personal* (1999). A partir de la repercussió de *Noticias...*, va passar a desenvolupar-se en projectes audiovisuals relacionats amb les faveles carioques. Va dirigir, juntament amb Fernando Meirelles, *Palace II* (1999) i **Ciudad de Dios** (2002). Posteriorment, va dirigir tres dels episodis de la sèrie *Cidade dos homens* (2003) i dos dels set curtmetratges del projecte *Todos los niños invisibles*, estrenat al Festival de Venècia de 2005.

Organització:

En conveni amb:

